

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Декан гуманітарно-педагогічного факультету
ЗАТВЕРДЖУЮ
Неля ПОДЛЕВСЬКА
 Підпис Ім'я, ПРІЗВИЩЕ
 01 вересня 2025 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Соціальна педагогіка

Галузь знань – І Охорона здоров'я та соціальне забезпечення
Спеціальність – ІІО Соціальна робота та консультування
Рівень вищої освіти – перший (бакалаврський)
Освітньо-професійна програма – Соціальна робота. Психосоціальна підтримка та консультування
Обсяг дисципліни – 5 кредити ЕКТС,
Шифр дисципліни – ОФП.03
Мова навчання – українська
Статус дисципліни: Обов'язкова (дисципліна фахової підготовки)
Факультет – Гуманітарно-педагогічний
Кафедра – соціальної роботи і соціальної педагогіки

Форма здобуття освіти	Курс	Семестр	Загальний обсяг		Кількість годин						Курсовий проєкт	Курсова робота	Форма семестрового контролю	
			Кредити ЄКТС	Години	Разом	Лекції	Лабораторні роботи	Практичні заняття	Семінарські заняття	Самостійна робота у т.т.ч.ІРС			залік	іспит
Денна	2	3	5.0	150	66	32	-	34		84	-	-	-	+
Заочна	2	3	5.0	150	14	8		6		136	-	-	-	+

Робоча програма складена на основі освітньо-професійної програми Соціальна робота. Психосоціальна підтримка та консультування за спеціальністю ІІО Соціальна робота та консультування

Робочу програму склала Підпис автора канд. пед. наук, доц. Юлія ОВОД
 Науковий ступінь, учене звання, Ім'я, ПРІЗВИЩЕ автора

Схвалена на засіданні кафедри соціальної роботи і соціальної педагогіки

Протокол від 29 серпня 2025 № 1. Зав. кафедри Підпис Олена ВАСИЛЕНКО
 Ім'я, ПРІЗВИЩЕ

Робоча програма розглянута та схвалена вченою радою гуманітарно-педагогічного факультету

Голова вченої ради факультету Підпис Неля ПОДЛЕВСЬКА
 Ім'я, ПРІЗВИЩЕ

Хмельницький 2025

2 ЛИСТ ПОГОДЖЕННЯ

Посада	Назва факультету	Підпис	Ініціали, прізвище
Гарант освітньо-професійної програми, канд. пед. наук, доц.	Гуманітарно-педагогічний факультет		Олена ВАСИЛЕНКО

3 ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Дисципліна «Соціальна педагогіка» є складовою циклу дисциплін фахової підготовки фахівців першого (бакалаврського) освітнього рівня за спеціальністю І10 Соціальна робота та консультування за освітньо-професійною програмою Соціальна робота. Психосоціальна підтримка та консультування

Пререквізити – ОЗП. 03 Вступ до фаху, ОЗП. 06 Людина в сучасному соціумі, ОЗП. 09 Основи професійної етики та спілкування у соціальній роботі, ОЗП. 10 Основи наукових досліджень у соціальній роботі, ОФП. 01 Соціалізація особистості, ОФП. 02 Ведення професійних документів.

Постреквізити – ОФП.04 Теорія і моделі соціальної роботи, ОФП. 06 Соціальна конфліктологія, медіація та міжкультурна комунікація, ОФП. 08 Соціальна робота з різними категоріями населення в Україні та за кордоном, ОФП. 16 Соціальна робота у громаді.

Відповідно до освітньої програми дисципліна має забезпечити:

– **компетентності**: Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у соціальній сфері або у процесі навчання, що передбачає застосування певних теорій та методів соціальної роботи і характеризується комплексністю та невизначеністю умов (ІК); Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні (ЗК 01), Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності (ЗК 06), Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями (ЗК 09), Здатність діяти соціально відповідально та свідомо (ЗК 15), Знання і розуміння сутності, значення і видів соціальної роботи та основних її напрямів (психологічного, соціально-педагогічного, юридичного, економічного, медичного) (ФК 01), Здатність до виявлення, соціального інспектування і оцінки потреб вразливих категорій громадян, у тому числі які опинилися в складних життєвих обставинах (ФК 05), Здатність до надання допомоги та підтримки клієнтам із врахуванням їх індивідуальних потреб, вікових відмінностей, гендерних, етнічних та інших особливостей, в тому числі на етапі раннього втручання (ФК 11), Здатність ініціювати соціальні зміни, спрямовані на піднесення соціального добробуту (ФК 12), Здатність взаємодіяти з клієнтами, представниками різних професійних груп та громад (ФК 15), Здатність здійснювати комплексну психосоціальну підтримку, соціальне консультування та кризове втручання через застосування сучасних методів індивідуального та групового консультування, соціальної реабілітації, соціального супроводу й супервізії для ефективної роботи з різними категоріями клієнтів та вразливими групами населення з урахуванням національних і міжнародних стандартів соціальної роботи й сучасних соціальних викликів (УК 01).

– **програмні результати навчання**: Ідентифікувати, формулювати і розв'язувати завдання у сфері соціальної роботи, інтегрувати теоретичні знання та практичний досвід (ПРН 03), Аналізувати соціально-психологічні процеси в малих та великих групах (ПРН 10), Визначати зміст співпраці з організаціями-партнерами з соціальної роботи для виконання завдань професійної діяльності, в тому числі на етапі раннього втручання (ПРН 12), Виявляти сильні сторони та залучати особистісні ресурси клієнтів, ресурси соціальної групи і громади для розв'язання їх проблем, виходу із складних життєвих обставин (ПРН 19), Відтворювати моральні, культурні, наукові цінності, примножувати досягнення суспільства в соціально-економічній сфері, пропагувати ведення здорового способу життя та прагнути особистісного зростання й саморозвитку (ПРН 27).

Мета дисципліни. Формування знань здобувачів щодо становлення особистості фахівця, здатного вирішувати професійні завдання у різних сферах соціальної роботи: соціальні організації, заклади соціальної допомоги та захисту населення, освітні,

культурні, пенітенціарні, правоохоронні організації, заклади та установи, реабілітаційні центри тощо.

Предмет дисципліни: Теоретичні та практичні основи з проблем з проблем соціального навчання, соціального виховання та соціалізації особистості на мікро-, мезо-, макро- та мегарівнях.

Завдання дисципліни. Формувати знання здобувачів з теоретичних основ сучасної соціальної педагогіки, розвитку професійного мислення, оволодінню практичними вміннями та навичками, необхідними для ефективної роботи у різних сферах соціальної роботи.

Результати навчання. Після вивчення дисципліни здобувач має: досконало *володіти* термінологією та основними поняттями соціальної педагогіки; *показувати* навички самостійної роботи, *демонструвати* критичне та самокритичне мислення; *організовувати* та *керувати* соціальною взаємодією; *знати та розуміти* наслідки впливу різноманітних факторів соціалізації на мікро-, мезо-, макро- та мегарівнях; *застосовувати* набуті знання, навички та вміння на практиці, враховуючи особливості індивідуального виховання, виховання особистості у колективі, особливості виховання дітей та підлітків з відхиленнями у поведінці; *застосовувати* набуті теоретичні знання для вирішення соціально-педагогічних, методичних, дослідних, організаційно-керівних та інших завдань, змістовно *інтерпретувати* отримані результати; *характеризувати* соціально-педагогічну діяльність та професійно *оцінювати* її наслідки.

4 Структура залікових кредитів дисципліни

Назва теми	Кількість годин, відведених на:					
	Денна форма			Заочна форма		
	Лекції	Практичні заняття	СРС	Лекції	Практичні заняття	СРС
Тема 1. Вступ Соціальна педагогіка як галузь знань.	2	2	5	2		10
Тема 2. Методи соціальної педагогіки	2	2	5	2		15
Тема 3. Історія становлення соціальної педагогіки як науки	2	2	5	2		10
Тема 4. Теоретичні засади соціальної педагогіки	2	2	5		2	15
Тема 5. Соціально-педагогічна діяльність. Зміст та основні напрямки професійної діяльності соціального педагога / соціального працівника.	2	2	5			10
Тема 6. Соціальний педагог / соціальний працівник: професія та особистість. Модель фахівця соціальної сфери.	2	2	5		2	15
Тема 7. Планування та організація роботи соціального педагога / соціального працівника.	2	2	5			10
Тема 8. Соціологічний компонент соціальної педагогіки. Соціалізація як проблема та мета соціальної педагогіки	2	2	5		2	13
Тема 9. Ціннісний вимір соціалізації	2	2	5	2		10
Тема 10. Мікрофактори соціалізації. Сім'я як суттєвий фактор соціалізації	2	2	5			5
Тема 11. Мікрофактори соціалізації. Характеристика мікросоціуму	2	2	5			5

Тема 12. Мезофактори соціалізації	2	2	5			5
Тема 13. Макрофактори соціалізації	2	2	5			5
Тема 14. Мегафактори соціалізації	2	2	5			4
Тема 15. Проблеми соціально-педагогічної віктимології	2	2	7			2
Тема 16. Основні поняття теорії соціального виховання. Об'єкт і суб'єкт соціального виховання	2	4	7			2
Разом	32	34	84	8	6	136

5 Програма навчальної дисципліни

5.1 Зміст лекційного курсу

№ лекції	Перелік тем лекцій, їх анотації	Кількість годин
1.	ТЕМА 1. Вступ. Соціальна педагогіка як галузь знань. Основні шляхи розвитку соціальної педагогіки та соціальної роботи. Предмет соціальної педагогіки. Функції та завдання соціальної педагогіки. Структура (розділи) соціальної педагогіки. Зв'язок соціальної педагогіки з іншими науками. Література: [1 (с. 7-15); 2 (с.152-169); 3 (с. 5-20); 4 (с. 3-7); 5 (с. 5-13)]	2
2.	ТЕМА 2. Методи соціальної педагогіки. Метод у соціальній педагогіці. Класифікація методів. Методи дослідження. Методи соціального виховання. Методи соціально-психологічної допомоги. Література: [1 (с. 68-73); 3 (с. 27-32); 5 (с. 271-294)]	2
3.	ТЕМА 3. Історія становлення соціальної педагогіки як науки. Передумови становлення соціальної педагогіки як науки. Основні проблеми періодизації історії соціально-педагогічної діяльності в Україні. Основні етапи в історії розвитку соціальної роботи і соціальної педагогіки в нашій країні. Соціально-педагогічні дослідження за кордоном. Елементи соціальної педагогіки у розвитку вітчизняної педагогічної думки. Соціалізаційна ідея педагогіки в працях О. Залужного та І. Соколянського. Література: [2 (с. 134-150); 3 (с. 5-11); 4 (с. 4-7); 5 (с.193-246)]	2
4.	ТЕМА 4. Теоретичні засади соціальної педагогіки. Базові теорії соціальної педагогіки. Основні категорії соціальної педагогіки. Соціальне середовище як необхідна умова соціалізації особистості. Соціально-педагогічна діяльність. Принципи соціально-педагогічної діяльності. Література: [1 (с. 15-44); 2 (с. 131-134); 3 (с. 35-51)]	2

5.	ТЕМА 5. Соціально-педагогічна діяльність. Зміст та основні напрямки професійної діяльності соціального педагога/соціального працівника. Зміст та структура соціально-педагогічної діяльності (СПД). Суб'єкти та об'єкти СПД. Основні напрями та складові СПД. Функції СПД. Ресурси СПД. Література: [1 (с. 45-67; 74); 2 (с. 86-93); 5 (с. 270-328)]	2
6.	ТЕМА 6. Соціальний педагог/соціальний працівник: професія та особистість. Модель фахівця соціальної сфери. Професійний портрет (модель) соціального педагога / соціального працівника. Професіорганізація соціального педагога / соціального працівника. Особистісно-професійні характеристики соціального педагога / соціального працівника. Професійні ролі соціального педагога / соціального працівника. Функціональний аспект діяльності соціального педагога / соціального працівника. Кваліфікаційні вимоги до соціального педагога / соціального працівника. Етичний аспект діяльності соціального педагога / соціального працівника. Етика соціально-педагогічної діяльності. Література: [1 (с. 78-82); 2 (с. 111-124); 3 (с. 76-83)]	2
7.	ТЕМА 7. Планування та організація роботи соціального педагога/соціального працівника. Діловодство соціального педагога / соціального працівника. Види ділових листів. Планування соціально-педагогічної роботи. Основні форми планів. Особливості складання програми соціального педагога / соціального працівника. Основні вимоги, які забезпечують якісне планування. Критерії ефективності роботи соціального педагога / соціального працівника. Література: [1 (с. 45-77); 2 (с. 80-115); 3 (с. 52-63)]	2
8.	ТЕМА 8. Соціологічний компонент соціальної педагогіки. Соціалізація як проблема та мета соціальної педагогіки. Загальне уявлення про соціалізацію: сутність, підходи, сфери, стадії (етапи). Види та складові соціалізації. Фактори, агенти та засоби соціалізації. Механізми соціалізації. Соціальні інститути як організовані форми соціалізації. Проблеми соціалізації в сучасних соціологічних теоріях. Соціалізованість як результат соціалізації. Література: [1 (с. 15-44); 2 (с. 47-63); 3 (с. 37-41); 4 (с. 8-30); 5 (с. 39-57)]	2
9.	ТЕМА 9. Ціннісний вимір соціалізації. Поняття «цінність». Класифікації цінностей. Нормативний та креативний аспекти соціалізації. П'ять типів способу адаптації за Робертом Мертоном. Література: [1 (с. 15-44); 4 (с. 8-30); 5 (с. 39-57)]	2
10.	ТЕМА 10. Мікрофактори соціалізації. Сім'я як суттєвий фактор соціалізації. Сім'я як провідний фактор соціалізації. Сучасна сім'я, її проблеми, криза сім'ї. Основні функції сім'ї в процесі соціалізації. Типологія сімей. Основні параметри сім'ї. Мета, завдання та принципи сімейного виховання. Причини неправильного виховання у родині. Помилкові батьківські авторитети за А.С. Макаренком. Моделі допомоги сучасній сім'ї. Алгоритм вивчення сім'ї. Література: [1 (с. 83-118); 2 (с. 255-266); 4 (с. 91-97); 5 (с. 80-100)]	2

11.	ТЕМА 11. Мікрофактори соціалізації. Характеристика мікросоціуму. Сусідство і мікросоціум. Сусідські відносини у сільській місцевості та місті. Групи ровесників: основні види, функції. Виховні організації, їх роль та функції в процесі соціалізації. Громадські, державні, приватні організації: види та специфічні функції цих організацій. Релігійні організації, їх функції в процесі соціалізації. Характеристика мікросоціуму. Література: [3 (с. 86-104; 117-143; 144-150); 4 (с. 98-125); 5 (с. 100-105)]	2
12.	ТЕМА 12. Мезофактори соціалізації. Тип поселення. Особливості сільського, селищного та міського способів життя, їх вплив на соціалізацію особистості. Засоби масової комунікації: загальна характеристика та функції. Роль ЗМІ та вплив на засвоєння норм і формування ціннісних орієнтацій особистості. Субкультура, її ознаки та функції. Регіональні умови як мезофактор соціалізації особистості. Особливості взаємодії людини і середовища. Література: [4 (с. 57-90); 5 (с. 106-125)]	2
13.	ТЕМА 13. Макрофактори соціалізації. Країна як макрофактор соціалізації. Етнокультурні умови. Роль етносу у соціалізації особистості. Національна мова як фактор соціалізації. Суспільство як макрофактор соціалізації. Соціальні системи. Основні тенденції розвитку суспільства. Держава як макрофактор соціалізації, її аспекти. Література: [4 (с. 35-56); 5 (с. 126-150)]	2
14.	ТЕМА 14. Мегафактори соціалізації. Космос (Всесвіт) та проблема його впливу на життя людей на планеті Земля. Вчення В.І. Вернадського, В.М. Бехтерева, П.П. Лазарева, А.Л. Чижевського про вплив космічних сил на життя землян. Глобальні проблеми людства. Світові цивілізації. Вплив світових та планетарних процесів на соціалізацію людини. Література: [4 (с. 31-34); 5 (с. 151-172)]	2
15.	ТЕМА 15. Проблеми соціально-педагогічної віктимології. Соціально-педагогічна віктимологія, її особливості як галузі знань. Людина як жертва несприятливих умов соціалізації. Види жертв. Поняття віктимності, віктимізації та віктимогенності. Об'єктивні фактори перетворення людини в жертву несприятливих умов соціалізації. Суб'єктивні передумови перетворення людини в жертву несприятливих умов соціалізації: індивідний та особистісний рівні. Література: [4 (с. 173-185); 5 (с. 173-192)]	2
16.	ТЕМА 16. Основні поняття теорії соціального виховання. Об'єкт і суб'єкт соціального виховання. Виховання, його види. Сімейне виховання (стилі, мета); релігійне виховання (рівні); соціальне виховання (складові). Принципи соціального виховання. Теорія соціального виховання, її функції. Роль фактів у розвитку теорії соціального виховання. Поняття про суб'єкт та об'єкт соціального виховання, три види суб'єктів. Особистість як індивідуальний суб'єкт соціального виховання. Колектив як груповий суб'єкт соціального виховання. Цінності колективу.	2

	Література: [1 (с. 12-14; 28-29); 2 (с. 63-64); 4 (с. 160-172); 5 (с. 193-217)]	
	Разом:	32

Перелік оглядових лекцій для студентів заочної форми навчання

№ п/п	Перелік тем лекцій	К-сть годин
1	Тема 1. Вступ Соціальна педагогіка як галузь знань Література: [1]; [4]; [5] с. 21-31	2
2	Тема 2. Планування та організація роботи соціального педагога / соціального працівника Література: [1] с. 21-38 ; [2]; [3]	2
3	Тема 3. Соціологічний компонент соціальної педагогіки. Соціалізація як проблема та мета соціальної педагогіки Література: [1]; [4] с. 122-127; [5] [8] [11]	2
4	Тема 4. Ціннісний вимір соціалізації. Література: [1]; [4]; [5] с. 21-31	2
	Разом	8

5.2. Зміст практичних занять

Перелік практичних занять для студентів денної форми навчання

№ п/п	Перелік тем практичних занять	К-ть годин
1.	Соціальна педагогіка як галузь знань Література: [1 (с. 7-15); 2 (с.152-169); 3 (с. 5-20); 4 (с. 3-7); 5 (с. 5-13)]	2
2.	Методи соціальної педагогіки Література: [1 (с. 68-73); 3 (с. 27-32); 5 (с. 271-294)]	2
3.	Історія становлення соціальної педагогіки Література: [2 (с. 134-150); 3 (с. 5-11); 4 (с. 4-7); 5 (с.193-246)]	2
4.	Теоретичні засади соціальної педагогіки Література: [1 (с. 15-44); 2 (с. 131-134); 3 (с. 35-51)]	2
5.	Характеристика соціально-педагогічної діяльності (СПД). Література: [1 (с. 45-67; 74); 2 (с. 86-93); 5 (с. 270-328)]	2
6.	Соціальний педагог / соціальний працівник: професія та особистість. Модель фахівця соціальної сфери Література: [1 (с. 78-82); 2 (с. 111-124); 3 (с. 76-83)]	2
7.	Планування соціально-педагогічної роботи Література: [1 (с. 45-77); 2 (с. 80-115); 3 (с. 52-63)]	2
8.	Соціалізація як проблема та мета соціальної педагогіки Література: [1 (с. 15-44); 2 (с. 47-63); 3 (с. 37-41); 4 (с. 8-30); 5 (с. 39-57)]	2
9.	Ціннісний вимір соціалізації Література: [1 (с. 15-44); 4 (с. 8-30); 5 (с. 39-57)]	2
10.	Сім'я як об'єкт соціально-педагогічної діяльності Література: [1 (с. 83-118); 2 (с. 255-266); 4 (с. 91-97); 5 (с.80-100)]	2

11.	Робота соціального педагога / соціального працівника з різними типами сімей Література: [3 (с. 86-104; 117-143; 144-150); 4 (с. 98-125); 5 (с. 100-105)]	2
12.	Вплив мезочинників на соціалізацію особистості Література: [4 (с. 57-90); 5 (с. 106-125)]	2
13.	Вплив макрофакторів на соціалізацію особистості Література: [4 (с. 35-56); 5 (с. 126-150)]	2
14.	Вплив мегафакторів на соціалізацію особистості Література: [4 (с. 31-34); 5 (с. 151-172)]	2
15.	Проблеми сучасної віктимології Література: [4 (с. 173-185); 5 (с. 173-192)]	2
16.	Особистість як індивідуальний суб'єкт соціального виховання Література: [1 (с. 12-14; 28-29); 2 (с. 63-64); 4 (с. 160-172); 5 (с. 193-217)]	4
	Разом	34

Перелік практичних занять для студентів заочної форми навчання

№ п/п	Перелік тем практичного заняття	К-сть годин
1.	Соціальна педагогіка як галузь знань Література: [1 (с. 7-15); 2 (с.152-169); 3 (с. 5-20); 4 (с. 3-7); 5 (с. 5-13)]	2
2.	Сім'я як об'єкт соціально-педагогічної діяльності Література: [1 (с. 83-118); 2 (с. 255-266); 4 (с. 91-97); 5 (с.80-100)]	2
3.	Особистість як індивідуальний суб'єкт соціального виховання Література: [1 (с. 12-14; 28-29); 2 (с. 63-64); 4 (с. 160-172); 5 (с. 193-217)]	2
	Разом	6

5.3 Зміст самостійної (у т.ч. індивідуальної) роботи

Самостійна робота студентів *денної* форми навчання полягає у систематичному опрацюванні програмного матеріалу, підготовці до виконання домашніх та контрольних робіт, теоретичного опитування в усній або письмовій формах, тестування з теоретичного матеріалу, виконанні індивідуальних завдань у вигляді презентацій, відеопроєктів, повідомлень тощо.

Самостійна робота студентів *денної* форми навчання полягає у систематичному опрацюванні програмного матеріалу, підготовці до практичних занять, тестуванні з теоретичного матеріалу, виконанні індивідуальних завдань (презентація, педагогічний кросворд).

Зміст самостійної роботи студентів денної форми здобуття освіти

Номер тижня	Вид самостійної роботи	Кількість годин
1	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т1, підготовка до практичного заняття.	5
2	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т2, підготовка до практичного заняття.	5
3	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т3, підготовка до практичного заняття.	5

4	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т4, підготовка до практичного заняття.	5
5	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т5, підготовка до практичного заняття.	5
6	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т6, підготовка до практичного заняття. Підготовка до тестового контролю з тем 1-6.	5
7	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т7, підготовка до практичного заняття. Консультація з вибору теми ІДЗ.	5
8	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т8, підготовка до практичного заняття. Виконання ІДЗ.	5
9	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т9, підготовка до практичного заняття. Виконання ІДЗ.	5
10	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т10, підготовка до практичного заняття	5
11	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т11, підготовка до практичного заняття	5
12	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т12, підготовка до практичного заняття. Виконання ІДЗ	5
13	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т13, підготовка до практичного заняття	5
14	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т14, підготовка до практичного заняття. Виконання ІДЗ	5
15	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т15, підготовка до практичного заняття Підготовка до тестового контролю з тем 7-15.	7
16	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т16, підготовка до практичного заняття. Виконання ІДЗ	7
Разом:		84

На самостійне опрацювання студентів виносяться визначені у методичних рекомендаціях до практичних занять та самостійної роботи питання з кожної теми. Керівництво самостійною роботою та контроль за виконанням індивідуального завдання здійснюється викладачем згідно з розкладом консультацій у позаурочний час.

Вимоги до виконання контрольної роботи (для студентів заочної форми здобуття освіти) та індивідуального домашнього завдання (для студентів денної форми здобуття освіти) викладені в Модульному середовищі для навчання на сторінці навчальної дисципліни.

Орієнтовна тематика індивідуального завдання (презентацій) для самостійної роботи здобувачів

1. Характеристика власного мікросоціуму.
2. Позитивний і негативний вплив груп ровесників (види груп обрати самостійно) у процесі соціалізації.
3. Характеристика сусідських відносин у сільській місцевості та у місті (порівняльний аналіз).
4. Особливості соціального виховання у школі та іншій дитячій (молодіжній) організації – порівняльний аналіз.
5. Негативний вплив шкільного середовища (боулінг, мобінг).
6. Вплив ЗМК на соціалізацію особистості в умовах інформаційно-психологічної кризи.

7. Порівняльний аналіз способу життя у сільській місцевості та у місті.
8. Приклади інформаційного насилля та їх вплив на особистість.
9. Особливості взаємодії людини і середовища.
10. Позитивні та негативні аспекти впливу субкультури на соціалізацію людини (порівняльний аналіз).
11. Вплив регіональних умов (спільне історичне минуле, суспільно-економічне, культурне середовище регіону і т.д.) на розвиток та формування особистості.
12. Вплив інтернет-ресурсів на соціалізацію особистості.
13. Вплив ЗМІ на особистість: швидкість поширення інформації у сучасному світі, неправдива інформація (фейки) тощо.
14. Моя країна як макрофактор соціалізації.
15. Особливості соціалізації особистості у 2-х країнах (на власний вибір) – порівняльний аналіз.
16. Основні чинники формування українського національного характеру (ментальні ознаки етносу, національні відмінності, позитивні та негативні риси).
17. Національні характери двох етносів (за власним вибором).
18. Роль національної мови у соціалізації особистості.
19. Проблема відчуження людини від самої себе в сучасному суспільстві.
20. Самоорганізація та прогресивний розвиток суспільства у світлі теорій філософії нестабільності (аспекти за вибором).
21. Глобальні проблеми людства та їх вплив на процеси соціалізації (включаючи проблеми пандемії COVID-19).
22. Вчення В.І.Венедського про ноосферу. Ноосфера як мегачинник соціалізації особистості.
23. Ідея злиття усіх націй у гомогенне людство.
24. Демографічна криза в Україні. Напрями протидії.
25. Зв'язок проблем соціалізації з технологічними епохами всесвітньої історії.
26. Людина як жертва несприятливих умов соціалізації.
27. Реальні, потенційні та латентні жертви несприятливих умов соціалізації.
28. Зв'язок соціальних еталонів з рівнем соціалізації особистості.
29. Об'єктивні та суб'єктивні чинники несприятливих умов соціалізації.
30. Проблеми соціально-трудової адаптації вихованців дитячих будинків та шкіл-інтернатів.

6. Технології та методи навчання

Процес навчання з дисципліни ґрунтується на використанні традиційних та сучасних технологій, зокрема: лекції (з використанням методів проблемного навчання і візуалізації); практичні заняття (бесіда, демонстрування, спостереження, з використанням кейсів, презентацій), самостійна робота (індивідуальне домашнє завдання, опрацювання теоретичного матеріалу).

Процес навчання з дисципліни ґрунтується на використанні традиційних та сучасних технологій та методів навчання, зокрема: методи навчання за джерелом передачі і сприймання інформації (словесні (пояснення, дискусія, консультування), практичні (інструктування, розв'язування ситуаційних задач), наочні (демонстрування, ілюстрування, спостереження); за логікою передачі і сприймання навчальної інформації; за рівнем самостійності пізнавальної діяльності (методи проблемного викладу, частково пошукові, дослідницькі); методи стимулювання і мотивації учіння, інтерактивні; метод аналізу конкретних ситуацій (case-study) з використанням технологій візуалізації, інформаційно-комунікаційних та технологій дистанційного навчання (сервіс для проведення онлайн конференцій Zoom, Модульне середовище для навчання тощо).

7. Методи контролю

Поточний контроль здійснюється під час практичних занять, а також у дні проведення контрольних заходів, встановлених робочою програмою і графіком освітнього процесу.

При цьому використовуються такі методи поточного контролю:

- усне опитування;
- тестовий контроль теоретичного матеріалу;
- оцінювання результатів роботи на практичних заняттях (участь у обговоренні ситуацій, самостійні роботи);
- оцінювання результатів виконання індивідуального домашнього завдання.

При виведенні підсумкової семестрової оцінки враховуються результати як поточного контролю, так і підсумкового контролю, який проводиться з усього матеріалу дисципліни за білетами, попередньо розробленими і затвердженими на засіданні кафедри. Здобувач вищої освіти, який набрав з будь-якого виду навчальної роботи, суму балів нижчу за 60 відсотків від максимального балу, не допускається до семестрового контролю, поки не виконає обсяг роботи, передбачений Робочою програмою. Здобувач вищої освіти, який набрав позитивний середньозважений бал (60 відсотків і більше від максимального балу) з усіх видів поточного контролю і не склав іспит, вважається таким, який має академічну заборгованість. Ліквідація академічної заборгованості із семестрового контролю здійснюється у період екзаменаційної сесії або за графіком, встановленим деканатом відповідно до «Положення про контроль і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ».

8 Політика дисципліни

Політика навчальної дисципліни загалом визначається системою вимог до здобувача вищої освіти, що передбачені чинними положеннями Університету про організацію і навчально-методичне забезпечення освітнього процесу. Зокрема, проходження інструктажу з техніки безпеки; відвідування занять з дисципліни є обов'язковим. За об'єктивних причин (підтверджених документально) теоретичне навчання за погодженням із лектором може відбуватись в індивідуальному режимі. Успішне опанування дисципліни і формування фахових компетентностей і програмних результатів навчання передбачає необхідність підготовки до практичних занять (вивчення теоретичного матеріалу з теми, активно працювати на занятті, брати участь у дискусіях щодо прийнятих рішень при виконанні здобувачами задач).

Здобувачі вищої освіти зобов'язані дотримуватися термінів виконання усіх видів робіт у встановлені терміни, передбачені робочою програмою навчальної дисципліни. Пропущене практичне заняття здобувач зобов'язаний відпрацювати у встановлений викладачем термін, але не пізніше, ніж за два тижні до кінця теоретичних занять у семестрі.

Засвоєння студентом теоретичного матеріалу з дисципліни оцінюється за результатами опитування під час практичних занять, тестування й виконання індивідуального домашнього завдання. Виконання індивідуального завдання завершується його здачею на перевірку у терміни, встановлені графіком самостійної роботи. У якості ІДЗ здобувач може підготувати реферат за однією з тем навчальної дисципліни при дотриманні узгоджених з викладачем термінів його виконання.

Здобувач вищої освіти, виконуючи самостійну роботу з дисципліни, має дотримуватися політики доброчесності (заборонені списування, підказки, плагіат, використання штучного інтелекту (без вірного цитування)). У разі порушення політики академічної доброчесності в будь-яких видах навчальної роботи здобувач вищої освіти отримує незадовільну оцінку і має повторно виконати завдання з відповідної теми (виду роботи), що передбачені робочою програмою. Будь-які форми порушення академічної доброчесності під час вивчення навчальної дисципліни не допускаються та не толеруються.

9 Оцінювання результатів навчання студентів у семестрі

Оцінювання академічних досягнень здобувача вищої освіти здійснюється відповідно до «Положення про контроль і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ». При поточному оцінюванні виконаної здобувачем роботи з кожної структурної одиниці і отриманих ним результатів викладач виставляє йому певну кількість балів із призначених робочою програмою для цього виду роботи. При цьому кожна структурна одиниця (робота) може бути зарахована, якщо здобувач набрав не менше 60 відсотків (мінімальний рівень для позитивної оцінки) від максимально можливої суми балів, призначеної структурній одиниці.

Будь-які форми порушення академічної доброчесності не допускаються та не толеруються.

Отриманий здобувачем бал за зарахований вид навчальної роботи (структурну одиницю) після її оцінювання викладач виставляє в електронному журналі обліку успішності здобувачів вищої освіти. За умови виконання усіх видів навчальної роботи за результатами поточного контролю протягом вивчення навчальної дисципліни, встановлених її Робочою програмою, здобувач денної форми здобуття освіти з навчальної дисципліни, підсумковим контролем для якої є іспит, може набрати до 60 балів (здобувач заочної форми – до 50 балів). Позитивну підсумкову оцінку здобувач може отримати, якщо за результатами поточного та підсумкового контролів набере від 60 до 100 балів. Семестрова підсумкова оцінка розраховується в автоматизованому режимі в інформаційній підсистемі «Електронний журнал» (ІС «Електронний університет») і відповідно до накопиченої суми балів визначається оцінка за інституційною шкалою та шкалою ЄКТС (див. таблицю Співвідношення...), яка заноситься в екзаменаційну відомість, а також до Індивідуального навчального плану здобувача вищої освіти.

Структурування дисципліни за видами навчальної роботи і оцінювання результатів навчання студентів *денної* форми здобуття освіти у 3 семестрі

Аудиторна робота								Контрольні заходи		Самостійна робота	Семестровий контроль	Разом
Третій семестр												Сума балів
Практичні заняття								Тестовий контроль:		ІДЗ*	Іспит	
1 2	3 4	5 6	7 8	9 10	11 12	13 14	15 16	T1-8	T9-16			
Кількість балів за вид навчальної роботи (мінімум-максимум)												
3-5	3-5	3-5	3-5	3-5	3-5	3-5	3-5	3-5	3-5	6-10	24-40	60-100**
24-40								6-10		6-10	24-40	

Примітка: *ІДЗ – індивідуальне домашнє завдання; Т* – тема навчальної дисципліни;

**За набрану з будь-якого виду навчальної роботи з дисципліни кількість балів, нижче встановленого мінімуму, здобувач отримує незадовільну оцінку і має її перездати у встановлений викладачем (деканом) термін. Інституційна оцінка встановлюється відповідно до таблиці «Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС».

Структурування дисципліни за видами навчальної роботи і оцінювання результатів навчання студентів заочної форми здобуття освіти

Аудиторна робота			Самостійна, індивідуальна робота				Семестровий контроль	Разом	
		Третій семестр							Сума балів
Практичне заняття			Контрольна робота		Тестовий контроль	ІДЗ*	Іспит		
1	2	3	Якість виконання	Захист роботи	T1-16				
Кількість балів за кожний вид навчальної роботи (мінімум-максимум)									
3-5	3-5		12-20	3-5	3-5	6-10	30-50	60-100	
6-10			15-25		3-5	6-10	30-50		

Оцінювання якості виконання контрольної роботи студентами заочної форми здобуття освіти

Контрольна робота передбачає виконання трьох завдань – два теоретичних і одне – практичне. Кількість завдань у контрольній роботі залежно від особливостей дисципліни визначає кафедра. Зміст завдань наведено в методичних рекомендаціях до виконання контрольної роботи. При оцінюванні контрольної роботи враховуються якість її виконання та захист, кожен з цих показників оцінюються максимально: кожне з теоретичних завдань – 5 балами, практичне завдання 10 балами, загальна максимальна сума балів становить 25.

Критерії оцінювання контрольної роботи:

Таблиця – Розподіл балів між завданнями контрольної роботи здобувача вищої освіти

Види завдань	Для кожного окремого виду завдань		
	Мінімальний (достатній) бал	Потенційні позитивні бали* (середній бал)	Максимальний (високий) бал
Теоретичне питання № 1	3	4	5
Теоретичне питання № 2	3	4	5
Практичне завдання	6	8	10
Всього балів	12		20

*Примітка. *Позитивний бал за контрольну роботу, відмінний від мінімального (12 балів) та максимального (20 балів), знаходиться в межах 13-19 балів та розраховується як сума балів за усі структурні елементи (завдання) контрольної роботи.*

Кожне завдання контрольної роботи здобувача вищої освіти оцінюється з використанням нижченаведених у таблиці критеріїв оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти (щодо визначення достатнього, середнього та високого рівня досягнення здобувачем запланованих ПРН та сформованих компетентностей).

Оцінювання на практичних заняттях

Оцінка, яка виставляється за практичне заняття, складається з таких елементів: усне опитування студентів на знання теоретичного матеріалу з теми; вільне володіння студентом

спеціальною термінологією і уміння професійно обґрунтувати прийняті рішення при розв'язуванні задач; результати самостійних робіт.

При оцінюванні результатів навчання здобувачів вищої освіти на практичних заняттях викладач користується наведеними нижче критеріями:

Таблиця – Критерії оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти

Оцінка та рівень досягнення здобувачем запланованих ПРН та сформованих компетентностей	Узагальнений зміст критерія оцінювання
Відмінно (високий)	Здобувач вищої освіти глибоко і у повному обсязі опанував зміст навчального матеріалу, легко в ньому орієнтується і вміло використовує понятійний апарат; уміє пов'язувати теорію з практикою, вирішувати практичні завдання, впевнено висловлювати і обґрунтовувати свої судження. Відмінна оцінка передбачає, логічний виклад відповіді державною мовою (в усній або у письмовій формі), демонструє якісне оформлення роботи і володіння спеціальними інструментами. Здобувач вищої освіти не вагається при видозміні запитання, вміє робити детальні та узагальнюючі висновки. При відповіді допустив дві-три несуттєві похибки.
Добре (середній)	Здобувач вищої освіти виявив повне засвоєння навчального матеріалу, володіє понятійним апаратом і фаховою термінологією, орієнтується у вивченому матеріалі; свідомо використовує теоретичні знання для вирішення практичних задач; виклад відповіді грамотний, але у змісті і формі відповіді можуть мати місце окремі неточності, нечіткі формулювання закономірностей тощо. Відповідь здобувача будується на основі самостійного мислення. Здобувач вищої освіти у відповіді допустив дві-три несуттєві помилки.
Задовільно (достатній)	Здобувач вищої освіти виявив знання основного програмного матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання та практичної діяльності за професією, справляється з виконанням практичних завдань, передбачених програмою. Як правило, відповідь здобувача будується на рівні репродуктивного мислення, здобувач має слабкі знання структури курсу, допускає неточності і суттєві помилки у відповіді, вагається при відповіді на видозмінене запитання. Разом з тим, набув навичок, необхідних для виконання нескладних практичних завдань, які відповідають мінімальним критеріям оцінювання і володіє знаннями, що дозволяють йому під керівництвом викладача усунути неточності у відповіді.
Незадовільно (недостатній)	Здобувач вищої освіти виявив розрізнені, безсистемні знання, не вміє виділяти головне і другорядне, допускається помилок у визначенні понять, перекручує їх зміст, хаотично і невпевнено викладає матеріал, не може використовувати знання при вирішенні практичних завдань. Як правило, оцінка «незадовільно» виставляється здобувачу, який не може продовжити навчання без додаткової роботи з вивчення дисципліни.

ІДЗ здобувача вищої освіти оцінюється аналогічно з використанням вищенаведених у таблиці критеріїв оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти (мінімальний

позитивний бал – 6 балів, максимальний – 10 балів). При підготовці презентації у якості ІДЗ здобувач вищої освіти отримує максимальний бал (10) за його виконання.

Оцінювання результатів тестового контролю

Кожен з двох тестів, передбачених робочою програмою, складається із 30 тестових завдань. Максимальна сума балів, яку може набрати студент за результатами тестування, складає 5.

Відповідно до таблиці структурування видів робіт за тематичний контроль здобувач залежно від кількості правильних відповідей може отримати від 3 до 5 балів:

Таблиця – Розподіл балів в залежності від наданих правильних відповідей на тестові завдання

Кількість правильних відповідей	1–17	18–22	23–26	27–30
Відсоток правильних відповідей	0-59	60-74	75-89	90-100
Кількість балів	-	3	4	5

На тестування відводиться 30 хвилин. Правильні відповіді студент записує у талоні відповідей. Здобувач може також пройти тестування і в онлайн режимі у Модульному середовищі для навчання на сторінці навчальної дисципліни. Тестування здобувачів вищої освіти у Модульному середовищі для навчання автоматично оцінюються за критеріями, наведеними у таблиці вище.

При отриманні негативної оцінки тест слід перездати до терміну наступного контролю.

Оцінювання результатів підсумкового семестрового контролю (іспит)

Освітня програма передбачає підсумковий семестровий контроль з дисципліни у формі іспиту, завданням якого є системне й об'єктивне оцінювання як теоретичної, так і практичної підготовки здобувача з навчальної дисципліни. Складання іспиту відбувається за попередньо розробленими і затвердженими на засіданні кафедри білетами. Відповідно до цього в екзаменаційному білеті пропонується поєднання питань як теоретичного (в т.ч. у тестовій формі), так і практичного характеру.

Таблиця – Оцінювання результатів підсумкового семестрового контролю здобувачів денної форми навчання (40 балів для підсумкового контролю)

Види завдань	Для кожного окремого виду завдань		
	Мінімальний (достатній) бал (задовільно)	Потенційні позитивні бали* (середній бал) (добре)	Максимальний (високий) бал (відмінно)
Теоретичне питання № 1	6	8	10
Теоретичне питання № 2	6	8	10
Практичне завдання	12	16	20
Разом:	24		40

*Примітка. *Позитивний бал за іспит, відмінний від мінімального (24 бали) та максимального (40 балів), знаходиться в межах 25-39 балів та розраховується як сума балів за усі структурні елементи (завдання) іспиту.*

Таблиця – Оцінювання результатів підсумкового семестрового контролю здобувачів заочної форми навчання (50 балів для підсумкового контролю)

Види завдань	Для кожного окремого виду завдань		
	Мінімальний (достатній) бал (задовільно)	Потенційні позитивні бали* (середній бал) (добре)	Максимальний (високий) бал (відмінно)
Теоретичне питання № 1	9	12	15
Теоретичне питання № 2	9	12	15
Практичне завдання	12	16	20
Разом:	30		50

*Примітка. *Позитивний бал за іспит, відмінний від мінімального (30 балів) та максимального (50 балів), знаходиться в межах 31-49 балів та розраховується як сума балів за усі структурні елементи (завдання) іспиту.*

Для кожного окремого виду завдань підсумкового семестрового контролю застосовуються критерії оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти, наведені вище (Таблиця – Критерії оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти).

Таблиця – Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС

Оцінка ЄКТС	Рейтингова шкала балів	Інституційна шкала (Опис рівня досягнення здобувачем вищої освіти запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни)	
		Залік	Іспит/диференційований залік
A	90-100	Зараховано	<i>Відмінно/Excellent</i> – високий рівень досягнення запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни, що свідчить про безумовну готовність здобувача до подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом
B	83-89		<i>Добре/Good</i> – середній (максимально достатній) рівень досягнення запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни та готовності до подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом
C	73-82		Задовільно/Satisfactory – Наявні мінімально достатні для подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом результати навчання з навчальної дисципліни
D	66-72		
E	60-65		
FX	40-59	Незараховано	<i>Незадовільно/Fail</i> – Низка запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни відсутня. Рівень набутих результатів навчання є недостатнім для подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом
F	0-39		<i>Незадовільно/Fail</i> – Результати навчання відсутні

Підсумкова семестрова оцінка за інституційною шкалою і шкалою ЄКТС визначається в автоматизованому режимі після внесення викладачем результатів оцінювання з усіх видів робіт до електронного журналу. Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС у наведеній нижче таблиці.

Семестровий іспит виставляється, якщо загальна сума балів, яку набрав студент з дисципліни за результатами поточного та підсумкового контролю, знаходиться у межах від 60 до 100 балів. При цьому за інституційною шкалою ставиться оцінка «відмінно/добре/задовільно», а за шкалою ЄКТС – буквене позначення оцінки, що відповідає набраній студентом сумі балів відповідно до таблиці Співвідношення.

11. Питання для самоконтролю результатів навчання

1. Введення спеціальності «Соціальна педагогіка». Основні шляхи розвитку соціальної роботи і соціальної педагогіки.
2. Предмет соціальної педагогіки. Структура та розділи соціальної педагогіки.
3. Зв'язок соціальної педагогіки з іншими науками.
4. Функції, завдання і проблеми соціальної педагогіки.
5. Методи соціальної педагогіки.
6. Передумови становлення соціальної педагогіки як науки.
7. Основні проблеми періодизації історії соціально-педагогічної діяльності в Україні.
8. Основні етапи в історії розвитку соціальної роботи і соціальної педагогіки в нашій країні.
9. Соціально-педагогічні дослідження за кордоном.
10. Елементи соціальної педагогіки у розвитку вітчизняної педагогічної думки (українське шкільництво наприкінці XIX- початку XX ст.)
11. Соціалізаційна ідея педагогіки в працях Олександра Залужного.
12. Соціально-педагогічна діяльність Івана Соколянського.
13. Проблема соціального захисту дітей і молоді на основі «Загальної декларації прав людини», «Декларації прав дитини», «Конвенції про права дитини». Основні вимоги щодо роботи з правовими документами.
14. Основні категорії соціальної педагогіки.
15. Принципи соціально-педагогічної діяльності.
16. Соціально-педагогічна діяльність. Структура та функції соціально-педагогічної діяльності.
17. Професійний портрет (модель) соціального педагога/соціального працівника.
18. Соціальні ролі, теоретичні знання, практичні уміння, особистісні якості соціального педагога/соціального працівника.
19. Функціональний аспект діяльності соціального педагога (соціального працівника).
20. Кваліфікаційні вимоги до соціального педагога (соціального працівника).
21. Етичний аспект діяльності соціального педагога (соціального працівника).
22. Обов'язки і права соціального педагога/соціального працівника.
23. Професіограма соціального педагога. Зміст та структура професіограми.
24. Особистість соціального педагога/соціального працівника. Риси, які характеризують соціального педагога/соціального працівника.
25. Етика соціально-педагогічної діяльності.
26. Мета, сфера та спеціалізація діяльності соціального педагога.
27. Планування і організація роботи соціального педагога. Загальні вимоги, які забезпечують якісне планування.
28. Критерії ефективності роботи соціального педагога.
29. Основні форми планів соціально-педагогічної діяльності.

30. Діловодство соціального педагога. Види ділових листів.
31. Тезаурус в галузі соціальної педагогіки та соціальної роботи.
32. Загальне уявлення про соціалізацію, її сутність. Суб'єкт-об'єктний та суб'єкт-суб'єктний підходи до соціалізації.
33. Основні сфери соціалізації та етапи соціалізації.
34. Соціалізація як проблема соціальної педагогіки. Складові процесу соціалізації.
35. Соціальні інститути як організовані форми соціалізації.
36. Агенти, засоби та фактори соціалізації.
37. Соціально-психологічні механізми соціалізації.
38. Соціально-педагогічні механізми соціалізації.
39. Соціалізованість як результат соціалізації. Соціалізація як об'єкт дослідження в науках про людину і суспільство.
40. Ціннісний вимір соціалізації. Система цінностей соціального суб'єкта.
41. Нормативний та креативний аспекти соціалізації. П'ять типів способу адаптації за Робертом Мертоном.
42. Проблеми соціалізації в сучасних соціологічних теоріях.
43. Соціологічні знання як компонент соціалізації особистості.
44. Сім'я як мікрофактор соціалізації. Основні функції сім'ї в процесі соціалізації.
45. Сучасна сім'я, її проблеми, криза сім'ї. Правові засади державної політики у справах сім'ї та молоді.
46. Типологія сімей. Основні параметри сучасної сім'ї.
47. Моделі допомоги сучасній сім'ї. Алгоритм вивчення сім'ї.
48. Причини неправильного виховання у родині.
49. Помилкові батьківські авторитети за А.С. Макаренком.
50. Сусідство і мікросоціум. Сусідські відносини в сільській місцевості та місті.
51. Вплив мікросоціуму на процес соціалізації людини. Характеристика мікросоціуму.
52. Групи ровесників, характеристика їх складу. Види груп. Основні функції груп однолітків.
53. Виховні організації, їх роль та функції. Школа як соціально-психологічна група.
54. Особливості соціалізації дітей у школі. Робота соціального педагога у школі.
55. Громадські, державні, приватні організації, їх види. Універсальні та специфічні функції цих організацій.
56. Релігійні організації, їх роль та функції.
57. Тип поселення як мезофактор соціалізації. Особливості сільського способу життя і проблеми соціалізації.
58. Особливості селищного та міського способів життя і їх вплив на соціалізацію особистості.
59. Засоби масової комунікації, їх вплив на засвоєння соціальних норм і формування ціннісних орієнтацій особистості.
60. Субкультура та її ознаки. Функції субкультури. Мода як форма соціальної регуляції, її завдання.
61. Регіональні умови як мезофактор соціалізації особистості.
62. Країна як макрофактор соціалізації.
63. Етнокультурні умови. Роль етносу в соціалізації особистості.
64. Суспільство як макрофактор соціалізації. Рівень економічного розвитку суспільства, його вплив на соціалізацію людини.
65. Держава як макрофактор соціалізації, її аспекти.

66. Космос і проблема його впливу на життя людей на планеті Земля. Вчення В.І.Вернадського, В.М.Бехтерева, П.П.Лазарєва, А.Л.Чижевського про вплив космічних сил на життя землян.
67. Глобальні проблеми людства.
68. Світові цивілізації як мегафактори соціалізації особистості. Вплив світових, планетарних процесів – екологічних, демографічних, економічних, військово-політичних на соціалізацію людини.
69. Поняття про соціально-педагогічну віктимологію, її функції та завдання.
70. Людина як жертва несприятливих умов соціалізації. Види жертв несприятливих умов соціалізації.
71. Об'єктивні фактори та суб'єктивні передумови перетворення людини в жертву несприятливих умов соціалізації.
72. Проблема мігрантів в сучасному світі.
73. Виховання, його види. Сімейне виховання – стилі, мета. Релігійне виховання, його рівні. Соціальне виховання, його складові.
74. Принципи соціального виховання.
75. Теорія соціального виховання, її функції. Роль фактів у розвитку теорії соціального виховання.
76. Поняття про суб'єкт і об'єкт соціального виховання. Види суб'єктів.
77. Особистість як індивідуальний суб'єкт соціального виховання.
78. Колектив як груповий суб'єкт соціального виховання. Цінності колективу.
79. Поняття про взаємодію. Структура взаємодії суб'єктів соціального виховання.
80. Взаємодія індивідуальних суб'єктів соціального виховання. Компоненти взаємодії. Цілі і види взаємодії.
81. Цілепокладання у соціальному вихованні.
82. Поняття про життєдіяльність. Сфери життєдіяльності людини: спілкування, пізнання, предметно-практична діяльність, ігри, спорт.

12 Навчально-методичне забезпечення

Освітній процес з дисципліни «Соціальна педагогіка» повністю і в достатній кількості забезпечений необхідною навчально-методичною літературою.

13. Матеріально-технічне та програмне забезпечення дисципліни (за потреби)

Інформаційна та комп'ютерна підтримка: ПК, планшет, смартфон або інший мобільний пристрій, проєктор. Програмне забезпечення: програми Microsoft Office або аналогічні, доступ до мережі Інтернет, робота з презентаціями.

Вивчення навчальної дисципліни не потребує використання спеціального програмного прикладного забезпечення, крім загальноновживаних програм і операційних систем.

14. Рекомендована література:

Основна

1. Жигайло Н.І. Соціальна педагогіка. Навчальний посібник. Львів: Новий Світ-2000, 2020. 256 с
2. Капська А.Й. Соціальна педагогіка. Підручник. К.: Центр учбової літератури, 2019 488 с.
3. Козирев М. П. Соціальна педагогіка: навчальний посібник. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2020. 352 с.

4. Міхеева О.Ю. Соціальна педагогіка (курс лекцій). К.: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2021. 429 с

Додаткова:

1. Журавель Т. В. Соціальна профілактика як напрям соціальнопедагогічної діяльності. Соціальна педагогіка : навч. посібник / за заг. ред. О. В. Безпалько; авт.-кол. О. В. Безпалько, І. Д. Зверева, Т. Г. Веретенко та ін. Київ : Академвидав, 2013. 312 с.; С. 85–101
2. З досвіду корекційної роботи практичного психолога і соціального педагога з дітьми з девіантною та деліквентною поведінкою: посіб / авт. кол.; упор. Ю. А. Луценко. Київ: Український НМЦ практичної психології і соціальної роботи, 2015. 129 с. 1 електрон. опт. диск (CD-ROM); 12 см
3. Самойлов А. М. Стан розробленості проблеми девіантної поведінки особистості у психолого-педагогічній літературі. Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми: зб. наук. пр. Вип. 35 / редкол.: І. А. Зязюн (голова) та ін. Київ Вінниця: ТОВ фірма «Планер», 2013. С. 421–427

15 Інформаційні ресурси

1. Модульне середовище для навчання. Доступ до ресурсу: <https://msn.khnu.km.ua/course/view.php?id=985>
2. Електронна бібліотека університету Доступ до ресурсу: http://lib.khnu.km.ua/asp/php_f/p1age_lib.php.
3. Репозитарій ХНУ. Доступ до ресурсу: <http://elar.khnu.km.ua/jspui/?locale=uk>.